

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita S. Lamberti Martyris, Episcopi Tvngrensis: Leodiensis Ciuitatis, & Ditionis Divi Tvtelaris

Roberti, Johannes

Leodii, 1633

Capvt XXI. Necis S. Lamberti locus: Hostilis agminis eò aduentus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44084

dum vixit, addictum, ab eâ vicissim,
in excessu è vitâ, honorandum: quæ
viam illi ad cælum vsque micanti
lumine signâret.

Neque defuerunt è Dodonis ad
Sancti necem properâti globo, qui-
bus id Signum apertè conspiceretur,
DEO impios monente, si respicere,
& tam improbum inceptum omit-
tere vellent. Sed nimirum, *Impius,*
cum in profundû venerit, omnia, etiam
DEI ipsius miracula, furibundus con-
temnit.

C A P V T XXI.

*Necis S. LAMBERTI locus: Hostilis
agruinis eò aduentus.*

LOCVM, in quo neci datus LAM-
BERTVS, Scriptores omnes mo-
dicum vicum, & ignobilem vocitât:
etiam Godeschalcus, Sancti tempo-
ribus ita vicinus, vt pleraque ab eius
domestico Thiedoëno acceperit (su-
prâ nobis relatum) quæ de eo poste-
ritati reliquit.

Nemo

Nemo eum locum vel plenius, vel disertius descripsit, quàm Nicolaus, diligentissimus rerum LAMBERTI scriptor. Labet idcirco pluscula eius verba hîc ponere.

Loci, in
quo ca-
sus S.
LAM-
BERTVS
descri-
ptio.

Morabatur Christi Sacerdos LAMBERTVS in viculo non longè, superius à nobis dicto LEGIA, qui in valle situs, inter opaca nemorum, inter ardua montium, fontibus & fluviculis, per prona decurrentibus, valde erat delectabilis, & irriguus. Distat autem à Tungris, versus meridiem, vix tribus miliaribus.

Hunc locum, sicut narrat antiquitas, & scripta Patrum edocent, cum Beatus Monulphus, vicesimus primus Tungrorum Episcopus, quadam die, cum suis intrasset, captus situ, & amenitate, substitit, Propheticoque spiritu tactus: Eia, inquit astantibus, locus, quem Dominus ad salutem multorum fidelium suorum elegit, & quem per merita cuiusdam serui sui, postmodum magnificè illustratum, summis ciuitatibus æquabit. Statimque Ecclesiolam illic edificari præcepit.

præcepit, quam in honorem Sanctorum
Cosma & Damiani Martyrum Domi-
no dedicauit.

Hæc idcirco de statu, & habitu Le-
gia interseruimus, ut liquidd sciamus a
quibus augmentum acceperit initijs,
& collato huius, & illius temporis
statu, meritò magnificemus DEVM in
Martyre suo LAMBERTO, patrono no-
stro: per cuius merita, per cuius corporis
præsentiam, promotus est locus iste in
Ciuicatis amplitudinem, & in Episco-
pali cathedra sublimitatem.

Hunc ergo locum Vir DEI LAM-
BERTVS valde diligebat, & frequen-
ter, ut illic orationi, aut lectioni liberius
vacaret, inhabitabat. Quia tunc tempo-
ris adeo inuius, & solitarius erat, ut
quãdam Eremitæ videretur habere simili-
tudinem. Nam ab Occidentali, &
Septentrionali plagâ, montibus, &
siluis maximis claudebatur: Meridia-
nam verò partem, Mosa fluuius, reducto,
& curuato paululum sinu ambiens, in-
accessibilem faciebat, sed quæ Orientem
spectat,

spectat, adiri facilius poterat, Montanis à Mosà, aliquantum recedentibus, seseque iuxta eius ripam, quinque fere miliaribus, usque Traiectū, in directam, & speciosam longitudinem, clementer extendentibus.

Habebat illic, iuxta præfatum Sanctorum Martyrum Oratorium, LAMBERTVS compactam ex lignis cellulam, & alia huiusmodi ædificia, suorum usibus necessaria: in quibus his, qui tanti viri, digni habebantur contubernio, eius moribus vivebant, & instituebantur exemplo. Ipsa autem domus Pontificis, in nulla re differre videbatur, à cuiuslibet privati mansione, nullum penitus secularis pompæ, nullum libidinis, aut luxuriæ signum; sed multimoda patientiæ, & abstinentiæ proferens indicia.

Hæc Nicolaus, Leodiensis Canonicus, ante annos plures quingentis. Quæ nos descripta, voluimus, quòd & locum, in quo pro Christo, & veritate passus est LAMBERTVS, accurata

accurrata descriptione mirificè illustrant: & nos stilo nostro nequaquã tam disertè assequi potuissemus.

Ad hunc igitur locum, vt olim Christus Dominus, ad Oliueti Montem, consuetæ Orationis gratiã, se contulerat, cum Dodo de eius nece, consilia cum suis agitaret.

Decebat videlicet, inuictum Pugilẽ, Orationis armis maximè assuetum, non nisi in Orationis Palestrã, extremam pugnam pugnare, & reportare victoriam: decebat, Martyrij candidatum, in Martyrum tam illustrium conspectu, Martyrij palmam promereri, & tamquam ex eorum manibus accipere.

Non fefellit immanissimum Dodonem LAMBERTI sanctum Diuersorium: quippe cum & propè abesset; & exploratores non deessent, vel spontanei per adulationem, & in Episcopum, liuorem, ac maleuolentiam: vel pretio conducti ab ipso Dodone, eiusque emissarijs.

Itaque

*Dodo
eius locũ
gnarus.*

Sicarios
eò inui-
tat.

Itaque dimissos nuper propositi
facinoris socios protinus reuocat, &
mox congregati; *En hora illa, inquit,*
& commilitones, tam diu, tam auide à
vobis expectata. LAMBERTVS in con-
sueto secessu Legiæ degit cum familiâ.
Securus est: & nihil minus, quàm ad-
uentum nostrum suspicatur. Vino sepulti,
ac somno omnes stertunt. Opprimendi
ilico, ante quàm moniti diffugiant, &
pedibus salutem querant, quibus in ma-
nibus, & fortitudine, spes nulla est.

& agmē
disponit.

Dum plura dicere parat, cum tu-
multu obturbât, & iam iam duceret,
rogant, ac propè imperant. Dodo,
animorum illo ardore vtendum ra-
tus, agmen disponit: qui in fronte,
qui à tergo, qui in mediâ acie pro-
ficiscantur, & mox pugnent, monet.
Meminerint Episcopi ignobile di-
uersorium, velut indagine cingere,
sic, vt ne vnus quidem reliquus fiat,
qui infestis armis non succumbat.

His, alijsque prouisis; quæ in rem
erant, Dodo armatus sceleratum
agmen

agmen præcedit, fiducia gnaritatis
 locorum, nocturnus iter ingressus,
 & furtiva celeritate, cum prima luce,
 domui Sancti Pontificis, cædes, &
 sanguinem anhelans, castra applicat.

CAPVT XXII.

LAMBETVS cum suis pro Veritate
 obtruncatur.

EO IPSO tempore quò impio-
 rum cohors dira illa cõsilia agi-
 tabat, & innocentissimi hominis
 cruorem sitiens, in eum arma expe-
 diebat: LAMBERTVS de more nocte
 insomnem in precibus ducens, ipse
 Sacerdos, & hostia, DEO sacrificium
 sese offererebat, crudo ferro, à crudio-
 ribus, & crudelioribus sicarijs mox
 mactandus.

Præfaga imminentis mali, dicam,
 an boni? eius mens, in nullo acquies-
 cebat, nisi in eo, in quo cælestes
 mentes æternum acquiescunt. Tota
 familia, alto sopore depressa dor-
 miebat,

K

miebat,

LAMB.
 noctur-
 nus præ-
 catur.